

hvorfor man her har sat 7 Kr., al den Stund det dog er givet, at for Bryggerne som for alle andre Mennesker maa det utvivlsomt kun have drejet sig om Forskellen mellem 9 og 10 Kr. Den høje Regering har forelagt et Lovforslag, hvorefter Skatten fra 1ste April skulde sættes til 9 Kr. med visse Moderationer; Folketinget har omtrent enstemmig vedtaget dette Forslag, og her i Tinget har der vist sig en meget stor, om ikke overvejende Tilslutning dertil. Den eneste Forandring, der her har været gjort, er, at man har forhøjet Beløbet til 10 Kr., som ogsaa vedtoges ved anden Behandling. Der maatte saaledes være en meget stor Tro udi Israel, hvis nogen kunde have troet, at det stod mellem de tre Tal 7, 9 og 10. At lade det blive ved en Skat af 7 Kr. i dette Aar, er der ganske vist fremkommet en Antydning om her i Tinget, men det blev bestemt afvis af den ærede Finansminister som uantageligt. Der kan altsaa ikke have været Spor af Tvivl hos nogen Brygger om, at 7 Kr. bliver Skatten ikke. Derfor siger jeg, at det er mig aldeles ubegribeligt og uforstaaeligt, hvorfor man har valgt 7 Kr. for April Maaned.

Hvis man havde besvaret det første Spørgsmaal, jeg stillede, med at sige: Ja, de vilde have forhøjet Upriserne, selv om de havde vidst, at Skatten blev enten 9 eller 10 Kr., saa kunde jeg til Nød have forstaaet, om man her i Vædringsforslaget havde taget det mindste og sagt, at i April skulde det kun være 9 Kr.; thi Bryggerne kunde have en vis Formodning om, at det vilde blive 9 Kr. og ikke 10 Kr. I saa Fald kunde jeg have stemt for Vædringsforslaget. Men disse 7 Kr. er et for mig uforstaaeligt Fænomen, da det er givet, at det aldrig kunde blive 7 Kr. Enes man ikke om Loven, blev det jo 10 Kr. Med 9 Kr. viser man al den Smødekommehed, som tænkelig er. Jeg stemmer derfor imod dette Vædringsforslag.

Ordføreren (P. G. C. Jensen): Det ærede Medlem begyndte sine Udtalelser med at sige, at han ikke rigtig kunde forstaa Vædringsforslagets Indhold; men det viste sig dog senere, at det egentlig ikke var det, som det ærede Medlem havde nogen Indvending at gøre imod. Jeg tror at have været heldig nok til at udtrykke Tanken saaledes, at det ærede Medlem ogsaa rigtig forstod, hvad det drejer sig om. Naar det ærede Medlem spurgte om, hvorfor man netop tog det Tal 7 Kr. og ikke et andet, navnlig ikke 9, kan man ganske vist i Almindelighed dertil sige, at vi have syntes, at det Tal passede bedre end det andet. Det er dog ikke det,

det drejer sig om. Der er derimod en Hovedgrundsaetning, som vi have ønsket at nedlægge heri, nemlig denne, at naar vi indføre en ny Skattelov, som forøger Stattepaalæget, er det en Billighedsbetragtning, som man altid bør iagttage, at en saadan Skat ikke faar tilbagevirkende Kraft. Det bør den ikke have, naar det kommer til at dreje sig om et Tidsrum af nogen Betydning — og en Maaned er sikkert et Tidsrum af ikke ringe Betydning under disse Forhold — eller naar der ikke er særlige Omstændigheder til Stede, der kunne nødvendiggøre noget saadant, saasom at man med Hensyn til Told og deslige kunde benytte sig af, at Rigsdagen er noget længe om at tale om Tingene til at undgaa eller omgaa en vis Toldbestaatning. Naar man ser bort fra saadanne Tilfælde, tror jeg ikke, at det bør finde Sted, at man lader Skattelove faa tilbagevirkende Kraft. Det er udelukkende dette Billigheds- og Retfærdighedshensyn, der har ledet Forslagsstillerne, og dertil ligger mit Svar til min ærede Kollega af Udvalget (Jensen-Stengården).

Breinhold-Bandsborg: Naar den ærede Ordfører en Smule dolerede over, at jeg havde udtalt, at jeg ikke kunde forstaa Vædringsforslagets Indhold, medens det dog senere viste sig, at jeg meget godt havde forstaaet det, skal jeg dertil sige, at jeg betragter Vædringsforslagets virkelige Indhold som en Nedsættelse af Skatten til 7 Kr., og dette Indhold har jeg ikke kunnet forstaa. Den ærede Ordfører begrundede ikke blot hovedsagelig, men saa vidt jeg forstaa, alene dette Vædringsforslags Billighed og Retmæssighed med, at man ikke skal give Skattelove tilbagevirkende Kraft. Det kunde jeg forstaa, hvis der her var Tale om at give en Skattelov tilbagevirkende Kraft, men allerede for 3 Aar siden skulde Skatten have været 10 Kr. ifølge Loven. Man har Aar efter Aar i 3 Aar, i det mindste i 2, givet Udsættelse, og der er altsaa ikke Tale om tilbagevirkende Kraft af en Skattelov. Det er saa langt fra at være tilbagevirkende, at man nu giver Udsættelse paa ny en Maaned. Det finder jeg ikke, der er nogen Grund til; thi ingen kan have været stiftet i den Henseende.

Ordføreren (P. G. C. Jensen): Maa jeg blot gøre den korte Bemærkning, at faktisk og retlig var Skatten indtil 31te Marts dette Aar kun 7 Kr. Det var den Tilstand, hvorunder man levede, og jeg tør nok spørge, om der er noget Menneske, der i de sidste 2—3 Uger har kunnet sige eller